Vykoukáme oblohu! aneb Vyražte jen tak s dalekohledem do ulic…

Reportáž a drobná úvaha k několika pozorovacím akcím v roce 2014 pro server Astro.cz

Odkaz na článek na Astro.cz

V minulých dnech se uskutečnilo několik akciček, které jste mnozí mohli postřehnout pod názvy Guerillaobserving, či Vykoukáme oblohu. Oč šlo? Díky náhlé změně počasí a náhlému přísunu energie na koncích slunečních paprsků jsem dostal chuť zprostředkovat širšímu okolí to, co možná ještě nikdy neviděli. Jupiter s oblačnými pásy a Galileovými měsíci a Měsíc samotný s četnými krátery. Pro astronoma všední pohled, pro laiky však, jak jsem zjistil, něco naprosto úchvatného.

Při volbě lokality jsem měl na výběr dvě možnosti. Strčit dalekohled do auta, vyjet za město a vychutnávat ničím nerušený výhled. Háček byl v tom, že u dalekohledu nerad postávám sám, takže volba padla na to nejméně vhodné místo – lampami přepálené parkoviště nákupního centra v Ostravě-Porubě. To místo nemělo vůbec nic, co by mohl astronom k pozorování potřebovat. Tedy až na jednu věc. Spousty zvědavých a nadšených lidí. Za tu hodinku a půl, co jsem stál u chodníku, se přišla podívat nejméně padesátka lidí. Od předškoláků, teenagerů žmoulající cigaretku až po místní sběrače kovů a starých baterií. Vzorek lidí byl rozličný, avšak spojovala je jedna věc. Igelitová taška s nákupem v jedné ruce a úžasný výraz ve tváři, když přitiskli oko k dalekohledu. A věřte, že to byl opravdu dobrý pocit jen tak si popovídat s náhodnými lidmi a zprostředkovat jim tak všední věc jako je obloha, pod kterou denně kráčí a ukázat jim ji v trochu jiném hávu.

Proč zrovna Guerillaobserving?

(čti: partizánský způsob hvězdaření) Asi ta forma, jakou je to podáno. Žádné oficiální letáčky, žádný organizátor, žádná instituce nad vámi. Pouze vy vaše skromná technika, trocha propagace na sociálních sítích, nebe nad vámi a možná ochranka nákupního centra, které je to stejně jedno. Důležité ale je, aby se k vám dostalo co nejvíce lidí. Hvězdárny sice pořádají

oficiální pozorování pro veřejnost, jsou i různé astronomické akce. Na ty ale přijdou lidé, kteří o astronomii už tím že přišli, jeví nějaký zájem. Jak jsem v úterý (4. 2. 2014) zjistil, mnozí ani neví, že by je to mělo zajímat! Ale troufám si říct, že zhlédnutí Jupitera zaselo v nejednom semínko zájmu. Lidé zkrátka už nevědí, oč díky světelnému znečištění přišli. A když budeme náhodným kolemjdoucím ukazovat, že jim něco schází, možná se světlem začnou hospodařit lépe než doposud. Třeba se jednou dočkáme, že mezi tříděný odpad bude patřit i světlo. Tak jako už dnes každý ví, že plast patří do žlutého kontejneru, tak možná jednou bude úplně samozřejmé,že při plánování osvětlení se automaticky bude brát na zřetel dopad na temnou oblohu. V Ostravě dostala každá domácnost tašky na třídění odpadu a najednou se podíl vytříženého odpadu zněkolikanásobil. Proč? Protože se zkrátka strčily „kontejnery“ lidem pod nos.

Je to možná zbožné přání jednoho romantického snílka, ale když se nás najde více, a věřím, že je nás takových více, třeba se nám to i povede. Pojďme donutit lidi, aby jim něco scházelo! Pojďme jim ukázat, o co se připravili! Vytlačme své zrcadlové, nebo čočkové mazlíčky do ulic! Nenechávejme si temnou oblohu pro sebe! Nezavírejme ji do rezervací v Beskydech, či Jizerkách ale vypusťme ji divokou a nespoutanou do ulic mezi nic netušící kolemjdoucí! Tím nechci naznačovat, abyste po partyzánsku stříhali kabely pouličního osvětlení a vyhazovali elektrárny do povětří. Tu tmu musíme zařídit úplně jinak, mnohem a mnohem složitěji, a každý víme jak.

Za tým odbojářů proti světelnému znečištění, přeji krásnou oblohu.

Total Page Visits: 647 - Today Page Visits: 1